

Dr hab. Monika Bąk-Sosnowska, prof. AWSB
Centrum Psychosomatyki i Profilaktyki Zdrowotnej
Katedra Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu
Akademia WSB w Dąbrowie Górniczej

Dąbrowa Górnicza; 14.04.2023r.

**Ocena osiągnięcia naukowego i dorobku naukowego
oraz dorobku dydaktycznego i organizacyjnego
będących podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego
nauk o zdrowiu dr n. med. Iwony Bodys-Cupak, prof. UJ**

Dane biograficzne

Pani dr n. med. Iwona Bodys-Cupak, prof. UJ jest absolwentką Wydziału Ochrony Zdrowia Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ukończyła studia magisterskie na kierunku pielęgniarstwo. Studia podyplomowe w zakresie wychowania prorodzinnego ukończyła na Wydziale Pedagogicznym w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. KEN w Krakowie. W 2006r. uzyskała na mocy uchwały Rady Wydziału Ochrony Zdrowia Uniwersytetu Jagiellońskiego stopień doktora nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna. Tytuł rozprawy doktorskiej brzmiał: „Zmiany stylu życia pacjentów po zabiegach kardiochirurgicznych a stan ich zdrowia”. W 2015r. uzyskała tytuł pielęgniarki specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa nefrologicznego, nadany przez Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych w Warszawie. Uzyskała również certyfikat tutora wydany przez Szkołę Tutorów Akademickich Collegium Wratislaviense we Wrocławiu oraz certyfikat dotyczący planowania opieki według Międzynarodowego Standardu ICNP® wydany przez akredytowane przez ICN Centrum Badania i Rozwoju Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej (ICNP®) przy Uniwersytecie Medycznym w Łodzi. Ukończyła również trzy kursy specjalistyczne przeprowadzone przez Małopolską Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych w Krakowie („Wykonanie i interpretacja zapisu elektrokardiograficznego”, „Ordynowanie leków i wypisywanie recept dla pielęgniarek i położnych”) oraz Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum, Wydział Nauk o Zdrowiu Instytut Pielęgniarstwa i Położnictwa („Edukator w cukrzycy”).

Zawodowo pani dr n. med. Iwony Bodys-Cupak, prof. UJ była związana z: Kliniką Nefrologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie (1998-1999r.), Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Tarnowie (2008-2013r.), Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Nowym Sączu (2016-2017r.), Zespołem Jednostek Edukacyjnych Województwa Małopolskiego w Krakowie (2022-2023r.). Od 2004r. po dzień dzisiejszy jest zatrudniona w Pracowni Teorii i Podstaw Pielęgniarstwa, Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa, Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytetu Jagiellońskiego - Collegium Medicum, najpierw na stanowisku asystenta, potem adiunkta a od 2022r. na stanowisku profesora uczelni.

Ocena dorobku naukowego

Analiza bibliometryczna publikacji Habilitantki, sporządzona przez Bibliotekę Medyczną Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, wykazała łącznie 118 publikacji:

Punktacja IF – 54,864, punktacja MNiSW – 2508 pkt., liczba cytowań – 83, w tym bez autocytowań – 67, współczynnik Hirscha – 5.

Do uzyskania stopnia doktora nauk medycznych Habilitantka opublikowała 4 prace, w tym jedną punktowaną (MNiSW-5 pkt). Po uzyskaniu stopnia doktora 72 prace punktowane, co poza zgłaszanym osiągnięciem naukowym stanowi 67 prac o łącznej wartości 37,114 IF, 2068 pkt. MNiSW.

Szczegółowa analiza bibliometryczna wskazuje, że w 2 oryginalnych pełnotekstowych pracach naukowych Habilitantka jest główną autorką (IF- 5,596, MNiSW- 240 pkt.), zaś w pozostałych 8 kolejną autorką (IF- 31,518, MNiSW- 1010 pkt.). W pracach bez IF jest pierwszą autorką w 32 przypadkach (MNiSW- 606 pkt.), kolejną autorką w 23 przypadkach (MNiSW – 183 pkt.). Jest również pierwszą autorką 1 pracy pogładowej (MNiSW- 4 pkt.) oraz kolejną autorką 2 prac (MNiSW – 25 pkt.). Ponadto współredaktorką 1 podręcznika (MNiSW- 20 pkt.) oraz 37 rozdziałów w monografiach lub podręcznikach (MNiSW – 430 pkt.).

Powyższe parametry świadczą o dużym dorobku publikacyjnym Habilitantki, a wskaźnik Hirscha na poziomie 5 (wg Web of Science) wskazuje, że jej prace są cytowane przez innych autorów. Znakomita część publikacji ukazała się po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Dorobek obejmuje przede wszystkim oryginalne prace naukowe, uwagę zwraca również duża liczba rozdziałów w monografiach naukowych.

Działalność naukowa Habilitantki przed uzyskaniem stopnia doktora koncentrowała się przede wszystkim na jakości życia oraz postawach wobec osób z niepełnosprawnościami. Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka skupiła się wokół trzech obszarów badawczych.

Pierwszym jest nowoczesne nauczanie i ocenianie w pielęgniarstwie, które obejmuje takie zagadnienia, jak: podstawowe procedury pielęgniarstwa, opieka nad pacjentem ze schorzeniami układu moczowego, bezpieczeństwo w opiece zdrowotnej, listy kontrolne do zabiegów pielęgniarstwa stosowane w procesie kształtowania kompetencji zawodowych podczas nauczania z wykorzystaniem symulacji niskiej i wysokiej wierności, a także w czasie oceniania, tworzenie materiałów do zdalnego nauczania pielęgniarstwa w formie przypadków wirtualnych pacjentów, wykorzystanie symulacji z udziałem standaryzowanych pacjentów, wykorzystanie elektronicznej dokumentacji opartej na klasyfikacji ICNP podczas zajęć praktycznych.

Drugi obszar badawczy to kulturowe i religijne aspekty opieki nad pacjentem, obejmujący takie zagadnienia, jak: kompetencje kulturowe i inteligencja kulturowa studentów pielęgniarstwa oraz profesjonalistów medycznych, diagnoza postaw pielęgniarek wobec różnic kulturowych, przedstawicieli niektórych religii i społeczności, związek między zaangażowaniem religijnym a zachowaniami zdrowotnymi, porównanie stylu życia przedstawicieli poszczególnych wyznań.

Trzeci obszar badawczy dotyczył wybranych uwarunkowań opieki nad pacjentem dorosłym i obejmował takie zagadnienia, jak: zachowania zdrowotne, zaburzenia odżywiania, jakość życia, odczuwanie niepokoju i lęku przez pacjentów, akceptacja choroby, satysfakcja z opieki pielęgniarstwa, proces starzenia się.

Przejawem aktywności naukowej Habilitantki było kierowanie trzema projektami naukowymi, dotyczącymi: 1. sytuacji trudnych dla studentów kierunków medycznych podczas pierwszych zajęć praktycznych w oddziale i sposobów radzenia sobie z nimi, 2. czynników determinujących rozwój kompetencji studentów pielęgniarstwa, 3. warunków rozwoju kompetencji opiekuńczych studentów pielęgniarstwa. Habilitantka była również członkinią zespołu w 6 innych projektach badawczych. W autoreferacie ani dostarczonych zaświadczeniach nie znalazła się informacja, w ramach jakiej instytucji realizowane były ww. projekty naukowe.

W ramach współpracy międzynarodowej Habilitantka od 2021r. uczestniczy w realizacji projektu "Quality appraisal of clinical guidelines and recommendations on prevention of surgical site infections: a cross-sectional study", którego partnerem jest University of Split School of Medicine.

Habilitantka wzięła czynny udział w 20 konferencjach naukowych, gdzie zaprezentowała prace, których była pierwszą lub kolejną autorką. W latach 2016-2022 była członkinią Komitetu Naukowego 9 konferencji naukowych, w tym 8 międzynarodowych odbywających się w USA, Turcji i Azerbejdżanie.

Uczestniczyła w 4 kursach doskonalących warsztat naukowy. W 2022r. otrzymała indywidualną nagrodę III stopnia Rektora Collegium Medicum UJ za osiągnięcia naukowe. Jest członkinią Towarzystwa Pielęgniarskiego i European Transcultural Nursing Association oraz członkinią zespołów redakcyjnych BMC Nursing i Journal of Education in Science, Environmental and Health.

Podsumowując, ogólna ocena dorobku naukowego jest pozytywna. Wszystkie publikacje Habilitantki mają istotne znaczenie dla rozwoju współczesnych kierunków pielęgniarstwa. Posiadają nie tylko wartość naukową, ale mogą być wykorzystane w praktyce klinicznej. Dorobek naukowy Habilitantki jest bogaty i stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauk o zdrowiu.

Ocena osiągnięcia naukowego

Cykl publikacji pod tytułem: „Uwarunkowania radzenia sobie ze stresem studentów pielęgniarstwa w czasie zajęć praktycznych w środowisku klinicznym” składa się z **5 powiązanych tematycznie prac oryginalnych**, w tym jednej pracy obejmującej adaptację kulturową narzędzia badawczego. Łączna wartość wskaźnika IF cyklu publikacji wynosi **17,757 IF oraz 445 pkt. MNiSW**. We wszystkich pracach Habilitantka jest pierwszym, a zarazem korespondencyjnym autorem.

Współautorzy prac złożyli pisemnie oświadczenia potwierdzające indywidualny wkład Habilitantki przy opracowaniu koncepcji, wykonywaniu części badawczej (eksperymentalnej), opracowaniu i interpretacji wyników, przygotowaniu tekstu manuskryptów, kierowaniu projektem naukowym obejmującym badania opisane w pracach. Nie załączono oświadczeń jednej ze współautorek dwóch prac, pani dr Joanny Zalewskiej-Puchały, która zmarła w 2021r. Na podstawie przedłożonych oświadczeń można ocenić wkład Habilitantki w powstanie prac jako bardzo znaczący.

Tematyka przedstawionego cyklu prac stanowi spójną całość i koncentruje się wokół zagadnienia radzenia sobie ze stresem osób studiujących pielęgniarstwo w trakcie zajęć praktycznych w szpitalu. Podjęte przez Habilitantkę badania są wartościowe, ponieważ mimo ogromnego znaczenia jakie w edukacji osób studiujących pielęgniarstwo stanowi praktyka w środowisku klinicznym, może ona zwiększać ryzyko doświadczania stresu związanego z dużym zaangażowaniem emocjonalnym i odpowiedzialnością za zdrowie i życie osób pacjenckich. Tematyka badań umożliwia identyfikację potrzeb w zakresie wzmacniania zasobów osobistych osób studiujących, a analiza klinicznego środowiska nauczania

z wykorzystaniem narzędzi standaryzowanych pozwala na obiektywną ocenę jakości praktycznej nauki zawodu.

Główne cele naukowe badań obejmowały:

1. Ocenę zależności pomiędzy poczuciem własnej skuteczności a nasileniem stresu odczuwanego przez osoby studiujące pielęgniarstwo oraz sposobami radzenia sobie przez nie w sytuacjach trudnych.
2. Adaptację do warunków polskich skróconej wersji Inwentarza do Oceny Klinicznego Środowiska Nauczania (Clinical Learning Environment Inventory – 19).
3. Poznanie psychospołecznych zmiennych różnicujących radzenie sobie ze stresem osoby studiujące pielęgniarstwo.
4. Poznanie psychospołecznych uwarunkowań nasilenia stresu odczuwanego przez osoby studiujące pielęgniarstwo podczas kształcenia praktycznego w środowisku klinicznym.
5. Ocenę nasilenia odczuwanego stresu i występowania zaburzeń snu u osób studiujących pielęgniarstwo podczas epidemii wirusa SARS-CoV-2.

Cel pierwszy został zrealizowany w pracy „The impact of a sense of self-efficacy on the level of stress and the ways of coping with difficult situations in Polish nursing students”. Zbadano 394 osób studiujących pielęgniarstwo na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia, pierwszego roku. Badania przeprowadzono metodą sondażu diagnostycznego, z zastosowaniem trzech kwestionariuszowych narzędzi badawczych: PSS-10 (do oceny nasilenia odczuwanego stresu), Mini COPE (do pomiaru radzenia sobie ze stresem), GSES (do oceny poziomu uogólnionej własnej skuteczności). Wyniki badań potwierdziły zarówno wysoki poziom stresu, jak i poczucia własnej skuteczności w badanej grupie. Wykazano negatywną zależność pomiędzy ww. zmiennymi oraz pozytywną zależność pomiędzy poczuciem własnej skuteczności a stosowaniem aktywnych strategii radzenia sobie ze stresem.

Cel drugi zrealizowano w pracy „Psychometric properties of the Polish version of clinical learning environment inventory”. Stanowi ona adaptację do warunków polskich Inwentarza CLEI-19 (Abbreviated Clinical Learning Environment Inventory), służącego do oceny postrzegania środowiska nauczania w oddziale klinicznym w dwóch aspektach: wsparcie udzielane przez osobę uczącą oraz zadowolenie osób uczących się z odbytej praktyki. Proces adaptacji składał się z dwóch części: tłumaczenia narzędzia i jego walidacji. Przeprowadzone badania wykazały, że zaadaptowany do polskich warunków kulturowych kwestionariusz charakteryzuje się satysfakcjonującymi właściwościami psychometrycznymi (trafnością i rzetelnością). Rzetelność testu w wersji polskiej jest zgodna z rzetelnością uzyskaną w oryginalnej walidacji autorskiej.

Trzeci cel badań zrealizowano w pracy „Psycho-social components determining the strategies of coping with stress in undergraduate Polish nursing students”. Badanie przeprowadzono wśród 307 osób studiujących pielęgniarstwo na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia. Zastosowano metodę sondażu diagnostycznego oraz następujące, standaryzowane narzędzia badawcze: PSS-10, GSES, Mini COPE, LOT-R (do oceny orientacji życiowej), SWLS (do oceny poziomu satysfakcji z życia), CLEI - 19 (do oceny klinicznego środowiska nauczania). Wyniki badań wykazały, że aktywne strategie radzenia sobie ze stresem były istotnie częściej stosowane przez osoby studiujące z większym poczuciem własnej skuteczności, większym poczuciem satysfakcji życiowej i dyspozycyjnym optymizmem. Zachowania unikowe były istotnie częściej stosowane przez osoby studiujące o niskim poczuciu własnej skuteczności, niskim poziomie dyspozycyjnego optymizmu, niskim poczuciu satysfakcji życiowej oraz słabym wsparciem ze strony osoby uczącej. Ponadto wykazano, że do czynników różnicujących radzenie sobie ze stresem należą: poczucie skuteczności, dyspozycyjny optymizm, poczucie satysfakcji z życia, nasilenie odczuwanego stresu i samoocena klinicznego środowiska nauczania.

Cel czwarty badań zrealizowano w pracy „Psychosocial determinants of stress perceived among Polish nursing students during their education in clinical practice”. Badanie przeprowadzono wśród 307 osób studiujących pielęgniarstwo na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia. Zastosowano metodę sondażu diagnostycznego oraz następujące standaryzowane narzędzia badawcze: PSS-10, LOT-R, GSES, CLEI, SWLS (do oceny poziomu satysfakcji z życia), SES (do oceny poziomu samooceny). Wyniki badania potwierdziły, że nasilenie stresu odczuwanego przez osoby badane było wysokie i przeciętne. Ponadto, że na nasilenie odczuwanego stresu mają wpływ: poczucie własnej skuteczności, poczucie satysfakcji z życia, poziom samooceny, orientacji życiowej czy poziom wsparcia udzielanego przez osobę uczącą w czasie zajęć praktycznych w placówkach ochrony zdrowia.

Piąty cel badań zrealizowano w pracy „Stress and sleep disorders in polish nursing students during the Sars-Cov-2 pandemic-cross sectional study”. Badanie przeprowadzono w marcu 2020 roku za pomocą ankiety internetowej wśród 397 osób studiujących pielęgniarstwo na studiach pierwszego i drugiego stopnia. Wykorzystano następujące standaryzowane narzędzia badawcze: PSS- 10, Mini COPE, AIS (do oceny stopnia bezsenności). Wyniki badań pokazały, że większość osób studiujących odczuwała stres o dużym i przeciętnym nasileniu. Prawdopodobieństwo wystąpienia bezsenności występowało u 23,4% badanych osób. Ponadto, im wyższe było nasilenie odczuwanego przez osoby badane

stresu, oraz im tym częściej doświadczają one zaburzeń snu, tym rzadziej podejmowały aktywne formy radzenia sobie ze stresem.

Na podstawie przeprowadzonych badań oraz w odniesieniu do założonych celów badawczych Habilitantka sformułowała następujące wnioski:

1. Poczucie własnej skuteczności studentów pielęgniarstwa istotnie różnicuje nasilenie odczuwanego przez nich stresu i sposoby radzenia sobie w sytuacjach trudnych podczas pierwszych zajęć praktycznych.
2. Wersja polska kwestionariusza CLEI - 19 spełnia kryteria walidacji psychometrycznej i funkcjonalnej. Zaadaptowany do polskich warunków kulturowych kwestionariusz charakteryzuje się satysfakcjonującymi właściwościami psychometrycznymi. Jest narzędziem, który pozwoli na trafną i rzetelną ocenę klinicznego środowiska nauczania (wsparcia nauczyciela i satysfakcji studenta z zajęć w szpitalu) przez co umożliwi identyfikację obszarów, które wymagają doskonalenia.
3. Czynniki różnicujące radzenie sobie ze stresem studentów pielęgniarstwa to poczucie skuteczności, dyspozycyjny optymizm, satysfakcji z życia, nasilenie odczuwanego stresu i samoocena klinicznego środowiska nauczania.
4. Nasilenie odczuwanego stresu przez badanych studentów jest różnicowane poprzez wiele czynników, a wśród nich zasoby osobiste takie jak: poczucie skuteczności, satysfakcji z życia, poziom samooceny, orientacji życiowej ale również wsparcie udzielane przez nauczyciela w czasie zajęć praktycznych w placówkach ochrony zdrowia.
5. Zmniejszenie nasilenia stresu odczuwanego przez studentów, wsparcie ich w aktywnym radzeniu sobie z nim są potencjalnymi czynnikami obniżającymi niekorzystne zaburzenia snu wśród studentów pielęgniarstwa.

Oceniając całościowo cykl prac stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitantki pod wspólnym tytułem „Uwarunkowania radzenia sobie ze stresem studentów pielęgniarstwa w czasie zajęć praktycznych w środowisku klinicznym” pragnę podkreślić aktualność i trafność podjętych problemów badawczych, pozwalających na sformułowanie wniosków i sugestii przydatnych w praktyce klinicznej. Prezentowane publikacje stanowią wartościowe źródło informacji na temat potrzeb osób studiujących pielęgniarstwo w zakresie radzenia sobie z trudnościami w czasie pierwszych zajęć praktycznych. Mogą być one przydatne w identyfikacji obszarów związanych z radzeniem sobie ze stresem osób studiujących w trakcie zajęć praktycznych, szczególnie wymagających uwagi i doskonalenia.

Habilitantka wykazała w swoim autoreferacie dodatkowo 12 publikacji naukowych nie włączonych do osiągnięcia naukowego, ale spójnych z jego tematyką. Stanowią one cenne uzupełnienie omawianych zagadnień.

Ocena dorobku dydaktycznego

Habilitantka rozpoczęła działalność dydaktyczną w 2004 roku na stanowisku asystentki w Pracowni Teorii i Podstaw Pielęgniarstwa, Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego - Collegium Medicum. Prowadzi zajęcia dydaktyczne na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo, realizując osiem różnych przedmiotów, w tym jeden w języku angielskim. Jest współredaktorką podręcznika „Bezpieczeństwo pacjenta w opiece zdrowotnej” (Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2022) oraz autorką lub współautorką 37 rozdziałów w podręcznikach dla osób wykonujących zawód pielęgniarzki/pielęgniarza. Od 2022 roku sprawuje również opiekę naukową nad Studenckim Kołem Naukowym o nazwie „Podstawy Pielęgniarstwa – Nurses` Aid Kit”, funkcjonującego przy Instytucie Pielęgniarstwa i Położnictwa Wydziału Nauk o Zdrowiu UJ - CM.

W ramach działalności dydaktycznej Habilitantka uczestniczyła w procesie wdrożenia nowych kryteriów oceny efektów kształcenia w postaci egzaminu OSCE oraz opracowaniu i modyfikacji list kontrolnych do oceny umiejętności praktycznych w ramach ćwiczeń w przedmiocie Podstawy Pielęgniarstwa. Ponadto uczestniczyła we wprowadzeniu nowych metod nauczania e-learningowego (m.in. Wirtualny Pacjent, Standaryzowany Pacjent).

Międzynarodowa współpraca edukacyjna Habilitantki to udział w 3 projektach Erasmus+. W projekcie "GivingCare - Empowering Personal Caregivers and Personal Assistants by developing Technical, Soft and Digital Skills" (2020-2023) Habilitantka jest członkiem zespołu badawczego. Głównym celem projektu jest wzmocnienie pozycji osób sprawujących opiekę nad ludźmi starszymi oraz osób pracujących w ochronie zdrowia, odpowiedzialnych za opiekę nad osobami niesamodzielnymi.

W projekcie JBI Evidence Implementation Project (EICP) Erasmus + (2020-2022) Habilitantka była członkinią jednego zespołu oraz kierowniczką drugiego (“Falls risk assessment. Unification of falls risk assessment at admission to the hospital: best practice implementation project”). Głównym celem tego projektu jest zmniejszenie luki między wynikami badań naukowych a praktyką w opiece zdrowotnej oraz wspieranie międzynarodowej współpracy specjalistów w opiece zdrowotnej.

W projekcie “Alliances Video-modelling approach applied to the initial and continuous professional development of surgeries teams” złożonym na lata 2023-2025 Habilitantka pełni rolę kierowniczą w Polsce. W projekcie biorą udział cztery kraje europejskie.

W ramach podnoszenia swoich kwalifikacji dydaktycznych Habilitantka odbyła staż szkoleniowy z zakresu edukacji medycznej realizowany w ramach projektu „Dydaktyka, Innowacja, Rozwój. Podniesienie jakości kształcenia poprzez rozwój innowacyjnej edukacji, finansowany z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój POWER”. Staż odbył się w Uniwersytecie Maastricht oraz Hogeschool Zuyd w Zuyd University of Applied Sciences. Celem projektu było zapoznanie się z nowoczesnymi metodami nauczania i oceniania, m.in.: Video Assessment of Clinical Performance, Problem Based Learning, Work Place Based Assessment, Eportfolio. Habilitantka ukończyła również 9 kursów doskonalących warsztat dydaktyczny oraz odbyła 2 szkolenia z cyklu Education Management Solution.

Habilitantka otrzymała dwa odznaczenia państwowe za działalność edukacyjną: medal brązowy za Długoletnią Służbę (2013r.) i Medal Komisji Edukacji Narodowej (2018r.). Otrzymała również dwie nagrody zespołowe III stopnia za działalność dydaktyczną, przyznane przez Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w roku 2018 i 2020. Była promotorką 158 a recenzentką 143 prac dyplomowych na kierunku pielęgniarstwo i położnictwo. Pełni funkcję przewodniczącej Komisji Egzaminacyjnej na egzaminie praktycznym z pielęgniarstwa (studia I stopnia) oraz członkini przedmiotowych komisji egzaminacyjnych. Jest koordynatorką 3 przedmiotów na kierunku pielęgniarstwo, opracowała również nową koncepcję dyplomowania na kierunku pielęgniarstwo na Wydziale Nauk o Zdrowiu UJ - CM. W ramach podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych Habilitantka odbyła miesięczny staż krajowy w Zakładzie Opieki Paliatywnej Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie.

Podsumowując należy stwierdzić, że dr n. med. Iwona Bodys-Cupak posiada wieloletni i znaczący dorobek dydaktyczny, zasługujący na uznanie.

Ocena działalności organizacyjnej

Habilitantka pełni na Uniwersytecie Jagiellońskim szereg funkcji, a mianowicie: od 2007 roku jest członkinią oraz sekretarzuje w procesie rekrutacji na studia pierwszego stopnia i jednolite magisterskie na Wydziale Nauk o Zdrowiu UJ CM, od 2020 roku jest członkinią Rady Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa Wydziału Nauk o Zdrowiu UJ CM, od 2021 roku członkinią Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu UJ CM, w 2021 roku była członkinią zespołu do opracowania Strategicznego Planu Rozwoju Dyscypliny Nauki o Zdrowiu oraz zespołu powołanego do opracowania dokumentacji dla Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkół

Pielęgniarek i Położnych, od 2022 roku jest członkinią Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu, w 2022 roku była członkinią zespołu powołanego do opracowania raportu samooceny dla profilu praktycznego i ogólnoakademickiego na kierunku pielęgniarstwo zgodnie z wytycznymi Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

W 2015 roku była zastępczynią przewodniczącej komitetu organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Innowacyjność w kształceniu, praktyce pielęgniarstwa i badaniach naukowych. 90-lecie powstania Uniwersyteckiej Szkoły Pielęgniarek i Opiekunek Zdrowia w Krakowie”.

Podsumowując, Habilitantka angażuje się w działalność organizacyjną.

Ocena działalności popularyzującej naukę

Habilitantka jest recenzentką monografii autorstwa Tworkowskiej M., Kowalczyk K., Krajewskiej-Kuś E.: Obciążenia psychospołeczne w zawodzie pielęgniarki. Wyd. UM w Białymstoku, Białystok 2022. Jest również recenzentką 28 artykułów naukowych w języku angielskim i 4 w języku polskim.

W 2007 roku przeprowadziła wykłady, ćwiczenia oraz przygotowała materiały dydaktyczne do zajęć w ramach trzech edycji projektu „Opiekunka osób starszych”. Szkolenie realizowane było przez Medycynę Praktyczną na zlecenie Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Krakowie w ramach projektu współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz budżet państwa w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego rozwoju Regionalnego. W latach 2014-2016 przeprowadziła wykłady i zajęcia dla pielęgniarek w ramach specjalizacji (w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego oraz internistycznego) i kursów (w dziedzinie pielęgniarstwa nefrologicznego z dializoterapią oraz dotyczącego opieki nad pacjentem ze stomią). W latach 2021 i 2022 prowadziła wykłady w Akademii Nauk Stosowanych w Tarnowie w ramach projektu „Perspektywy Współpraca Synergia Zarządzanie w Tarnowie” współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój.

Podsumowując, Habilitantka podejmuje działalność popularyzującą naukę.

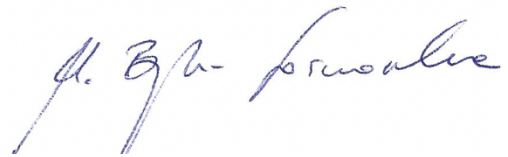
Wniosek końcowy

Dr n. med. Iwona Bodys-Cupak, prof. UJ posiada bogaty dorobek naukowy, czego dowodem jest ocena parametryczna i wskaźnik cytowań. Zainteresowania i osiągnięcia

naukowe Habilitantki stanowią istotny, oryginalny i twórczy wkład w rozwój dyscypliny nauki o zdrowiu.

Oceniając pozytywnie całość dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr n. med. Iwony Bodys-Cupak, prof. UJ wraz z cyklem publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego uważam, że zostały spełnione kryteria wymagane wobec osób ubiegających się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, opisane w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2021, poz. 478).

W oparciu o przedstawioną opinię wnoszę do Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego o dopuszczenie dr n. med. Iwony Bodys-Cupak, prof. UJ do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Dr hab. Monika Bąk-Sosnowska, prof. AWSB